

DR. FARKAS (LÁSZLÓ) GYULA

1932. április 11-én Szabadszálláson született. A kecskeméti Katona József (korábban) gróf Tisza István gimnáziumban, 1950-ben érettségizett. Mérnöknek készült, de átirányítással ugyanezen évben beiratkozott a Szegedi Tudományegyetem biológia-kémia szakára, ahol 1954-ben okleveles középiskolai tanári képzést szerzett

Ezt követően katonai szolgálatot teljesített, majd 1955. január 31-ig Kecskeméten a Budai utcai általános iskolában tanított. 1955. február 1-től nyugdíjazásáig dolgozott a Szegedi Tudományegyetem Embertani tanszékén. Itt már 3–4. éves egyetemista korában demonstrátor volt. 1955-ben tanársegédnek, 1961-ben adjunktusnak 1977-ben docensnek, 1988-ban egyetemi tanárnak nevezték ki. 1980 és 1995 között a tanszék vezetője volt.

1960-ban summa cum laude minősítéssel testnövekedési témakörből egyetemi doktori, 1976-ban a dél-alföldi őskori leletekből írt dolgozatával kandidátusi 1987-ben országos menarche kutatásával akadémiai doktori minősítést szerzett.

A biológiai antropológia alapjait Bartucz Lajos professzor tanítványaként sajátította el. Egyik fő kutatási területe a neolitikumtól a magyar középkorig terjedő régészeti korokból származó közel 7000 emberi lelet vizsgálata, melyekről 1955 óta 83 publikációja jelent meg. Elsősorban a tiszántúli és dél-alföldi mintegy 70 ezer gyermek növekedéséről és éréséről 105 közleményében számolt be. Több ezer ma élő felnőtt vizsgálatát végezte el s ezt 26 tanulmányban, köztük 7 helytörténeti monográfiában ismertette. Tudománytörténeti munkái között említendő 16 nekrológ, 46 tudománytörténeti, 17 szakbibliográfiai cikk. Egyéb szakmai cikkeinek száma 30. Ismeretterjesztő folyóiratokban 64 közleménye. 9 egyetemi jegyzete és 2 önálló kötete jelent meg.

Több alkalommal volt és jelenleg is vezetője OTKA pályázatoknak.

Külföldön 41, belföldön 133 tudományos előadást tartott.

Tanulmányúton és konferencián vett részt Albániában, Bulgáriában, a Burját Köztársaságban, Csehszlovákiában, Franciaországban, Görögországban, Jugoszláviában, Kubában, Lengyelországban, az NDK-ban, az NSZK-ban, Olaszországban, Szovjetunióban.

A 47 éves oktatási tevékenysége alatt a főkéllégiumon kívül 5 speciálkéllégiumból tartott egyetemi és főiskolai hallgatóknak előadást. Irányításával 81 hallgató készítette el

szakdolgozatát, 14 doktorandus egyetemi doktori értekezését. Több kandidátusi és akadémiai doktori értekezés bírálója volt.

Egyetemi és tudományos közéleti tevékenységet is folytatott. Ezek között említhető az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Természettudományos Szekciójának megszervezése (1970, 1974). 1973 óta tagja a MTA Antropológiai Bizottságának, melynek 1970–1980 között titkára, 1980–1985 között elnöke volt. 1990–2002 között elnöke volt a Magyar Biológiai Társaság Szegedi csoportjának. 1985–2002 között tagja volt a MTA Tudományos Minősítő Bizottsága Biológiai tudományok I. szakbizottságának. 1973-tól tagja az Anthropologiai Közlemények Szerkesztőbizottságának, 1980–1999 között az Acta Biologica Szegediensis főszerkesztője volt.

Munkásságának elismerését több kitüntetés jelzi. Ezek: Az Oktatásügy kiváló dolgozója (1970), Kiváló munkáért kitüntetés (1980), JATE aranykoszorús törzsgárdajelvénye (1984), a JATE József Attila és Bartucz Lajos emléklakettje (1990), Magyar Biológiai Társaság Gelei József Emlékérme (1998), Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2002).

Kollégái 2002. júliusában Szegeden tudományos ülés keretében emlékeztek meg 70. éves születésnapjáról. Nyugdíjba vonult, azonban továbbra is részt vesz az egyetemi oktatásban és folytatja kutatómunkáját.